

Lesninger Påskedagen.

1. lesning Apg 10, 34a. 37–43

Vi har sittet til bords med ham etter at han var oppstanden fra de døde

I de dager tok Peter til orde og sa: «Dere vet hva for ting som er skjedd hele Jødeland over – Jesus fra Nasaret, han begynte i Galilea, etter den dåpen som Johannes forkynte, og Gud salvet ham med Hellig Ånd og kraft; så gikk han omkring og gjorde vel og helbredet alle som var falt i djevelens makt, for Gud var med ham.

Og vi er vitner om alt hva han gjorde rundt i jødernes land og i Jerusalem – han som de til og med drepte ved å henge ham på marterpelen. Men ham oppvakte Gud på den tredje dag og lot ham stå synlig frem, ikke for hele folket, men for de vitner som Gud i forveien hadde utpekt, nemlig for oss, som har sittet til bords med ham etter at han var oppstanden fra de døde.

Han bød oss å forkynne for folket og vitne at han er den dommer som Gud har satt over levende og døde. Og det er om ham alle profetene vitner at enhver som tror på ham, skal få sine synder tilgitt.»

Responsoriesalme Sal 118 (117),1–2. 16ab–17. 22–23

Omkved: Dette er dagen som Herren har skapt, halleluja.

Lovpris Herren, for han er god,
evig er hans kjærlighet.

Israels hus forkynne det,
evig er hans kjærlighet.

Jubelrop lyder i de rettferdiges telt,
Herrens høyre har vist sin makt.
Jeg skal ikke dø, men leve
og forkynne Herrens gjerninger.

Stenen bygningsmennene vraket,
er blitt til hovedhjørnestein.

Dette er Herrens verk.

Det er underfullt i våre øyne.

2. lesning Kol 3,1–4

Streb etter de ting som er der oppe, hvor Kristus er

Brødre!

Er dere da oppstandne med Kristus, så streb etter de ting som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre! Stem tanke og sinn etter dem, og ikke etter de jordiske ting. For dere har vært gjennom døden, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. Men når Kristus står frem i lyset – han som er vårt liv – da skal også dere stå frem med ham i herligheten.

Sekvens

Kristenhet, la lovsang tone
påskens lam til ære.

Lammet som for hjorden døde,
Krist som skydløs bar vår brøde,
vil oss med vår Far forsone.

Død med liv en tvekamp stred
som i under endte,
da vår konge døden led,
død til liv seg vendte.

«Maria, tal for sant
om tegnene du fant!»

«Jeg så den grav som nyss var hans,
jeg så den oppstandne i strålekrans,
så engler stå vitner,
så svatteduk og svøp.

Oppstanden er Kristus,
mitt håp og min heder.
Til Galilea vandrer han forut for eder.»

Oppstanden er Herren, det vet vi for visst.
Skjenk oss din miskunn,
du seirende Krist.
Amen. Halleluja.

Halleluja 1 Kor 5,7b–8a

Halleluja.

Kristus, vårt påskelam, er ofret,
la oss holde høytid for Herren, halleluja.

Evangelium Joh 20,1–9

Han skulle oppstå fra de døde

Tidlig søndag morgen, mens det ennå var mørkt, begav Maria fra Magdala seg ut til graven. Da fikk hun se at stenen foran den var fjernet. Og straks løp hun avsted til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus holdt så meget av, og sa: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.»

Peter og den andre disippelen gikk da ut og tok veien til graven. De løp avsted sammen, men den andre disippelen løp snart fortere enn Peter og kom først frem. Han bøyer seg da inn og får se likklærne ligge på jorden; men går ikke selv inn.

Imidlertid når Simon Peter ham igjen, og han går inn i graven; der ser han likklærne ligge på jorden, unntagen svetteduken som han hadde hatt over hodet; den lå sammenfoldet på et sted for seg selv. Da gikk også den andre disippelen inn, han som var kommet først til graven; han så, og trodde. Hittil hadde de nemlig ikke forstått dette som Skriften sa, at han skulle oppstå fra de døde.